

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dubinceac Muler Nadejda împotriva Societății pe Acțiuni ”Cet-Nord” cu privire la anularea avizului de plată,

c o n s t a ț ă :

La data de 27 martie 2015, Dubinceac-Muler Nadejda, prin intermediul avocatului Moruz Valentina, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA ”Cet Nord”, privind anularea avizului de plată.

În motivarea acțiunii invocă că la 16.02.2015 reclamanta s-a adresat cu cerere prealabilă către SA „Cet Nord” privind anularea actului administrativ (avizul de plată pentru luna ianuarie an. 2015), prin care se solicită încasarea din contul reclamantei, plata pentru energia termică livrată de către pîrît în sumă de 5605,72 lei pentru apartamentul nr.41 situat în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 8/3.

Conform răspunsului nr. 48 din 09.03.2015 recepționat de la SA „Cet Nord”, reclamanta a fost informată precum că sumele calculate și înaintate spre plată, se efectuează conform Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19.02.2002 cu modificările și completările ulterioare, luîndu-se în considerare existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice. Se mai indică că proprietarii apartamentelor deconectate de la rețeaua centralizată de energie termică, sunt obligați să achite 20 % din costul energiei termice ce revine la 1 m.p. de suprafață a apartamentului. Astfel, cererea prealabilă a fost respinsă.

Solicită reclamanta anularea avizului de plată pentru luna ianuarie 2015, cont personal: 10025561, eliberat pentru apartamentul nr. 41 situat în mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 8/3, aflat în proprietatea Nadejdei Dubinceac-Muler, ca fiind ilegal; Obligarea SA „Cet Nord” să nu calculeze și să nu expedieze în adresa reclamantei pe viitor avize de plată pentru energia termică pe care nu au furnizat-o.

Prin hotărârea 20 noiembrie 2015 a judecătoria Bălți, acțiunea înaintată de Dubinceac Muler Nadejda împotriva Societății pe Acțiuni ”Cet-Nord” cu privire la anularea avizului de plată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 martie 2016 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Dubinceac Muler Nadejda și menținută hotărârea din 20 noiembrie 2015 a judecătoria Bălți.

La data de 18 aprilie 2016, avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au interpretat în mod eronat legea, încălcând normele dreptului material și procedural.

Susține avocatul recurentului că instanța de apel, la emiterea deciziei, eronat a concluzionat că avizul de plată pentru luna ianuarie a fost expedit recurentei și că concluziile instanței de fond și a instanței de apel se contrazic și nu este clar dacă avizul de plată a fost înaintat pentru careva pierderi ori pentru încălzirea cărorva încăperi comune.

Menționează că instanța de apel nu a pătruns în esența criticilor susținute de către apelanți (recurenți), fapt ce a dus la examinarea superficială și aprecierea arbitrară a materialelor cauzei.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 10 martie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost recepționată de către recurentă la data de 01 aprilie 2016. Recursul declarat la data de 18 aprilie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Valentina Moruz, în interesele Nadejdei Dubinceac Muler, împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală